

РЕШЕНИЕ

№ 15434

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1066** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на С. Й. (S. O.), гражданин на Република Т., [дата на раждане] , притежаващ национален паспорт серия U № 23095958, чрез адв. Н. Р., срещу Заповед с рег. № 513з – 65/ 07.01.2026 г. на ЗА Началник отдел „Миграция“ – СДВР, с който е отказано предоставянето на право на продължително пребиваване по заявление № 104343 от 01.12.2025 г. Жалбоподателят оспорва издадения отказ за предоставяне на продължително пребиваване в Република България като неправилен и незаконосъобразен, като счита, че при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречи на материалния закон. Намира, че формираните от страна на административния орган фактическите и юридически констатации и изводи не се основават на действителните факти и обстоятелства от значение за случая. Поддържа, че при извършване на посочената проверка на място, компетентните служители са провели телефонен разговор с упълномощен представител на заявителя, а именно адв. Н. Р., която уведомява служителите за наличие на фактическа грешка в данните по декларацията за адреса на пребиваване. Въпросната грешка се изразява в неправилно посочен номер на апартамент - вместо действителния номер 2.2 е посочен 2.4. След получаване на информация за действителния адрес, служителите извършват проверка на коректния апартамент и установяват на място заявителя. Излага доводи, че С. Й. е подал заявление за предоставяне на право на продължително пребиваване при условията и по реда на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 14, ал. 1 и чл. 19 от ППЗЧРБ - за получаване на право на продължително пребиваване като представител на чуждестранно търговско дружество, в

качеството си на представител на регистрирано чуждестранно търговско дружество, а именно: Б. О. ЕКСПЕРТИЗ Х. С. ВЕ Л. Ш., еднолично дружество с ограничена отговорност, регистрирано в Търговския регистър на И., с рег. № 54333-5 от 01.11.2016 г. Твърди, че съгласно вписаните данни и обстоятелства в цитирания регистър на Б. относно чуждестранното дружество, налице са промени на обстоятелства в регистрацията относно адреса на представителството, както следва: на 15.12.2025 г. е заличен адрес: ап. 24, като на същата дата 15.12.2025 г. е вписан коректния адрес - ап. 2.2. Отбелязва, че заявеният адрес на пребиваване и заявеният адрес на търговското представителство са идентични. Сочи, че са предприети необходимите действия с цел изправяне на допуснатата фактическа грешка преди проверката на отдел „Миграция“ - СДВР. Това е така и по отношение на декларацията за адрес на пребиваване след момента на подаване на заявление с рег. № 104343/01.12.2025 г. По този начин са положени дължимите грижи за оказване на необходимото съдействие на органа при събирането на данни и сведения, изпълнено е задължението да бъдат представени доказателствата, които не се намират при административния орган. Твърди, че след констатиране на грешката, допълнително към заявлението по образец е приложена въпросната декларация, в изпълнение на изискването на чл. 14, ал. 1, т. 3 от ППЗЧРБ. Административният орган е следвало да вземе предвид описаното обстоятелство и актуализираните данни по допълнителната декларация, както и данните и наличната информация от извършената проверка на място. Несъобразяването с гореописаните обстоятелства представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до нарушение на материалноправни норми и издаване на незаконосъобразен индивидуален административен акт. Издаденият акт противоречи на разпоредбата на чл. 35 от АПК. Не са проверени и преценени всички събрани доказателства - нарушение на чл. 36, ал. 3 от АПК. Постановеният отказ е в противоречие с принципа на съразмерност, установен в разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от АПК. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ. Ответникът – началник на отдел „Миграция“ – МВР, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди приетите доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявление на С. Й. с вх. № 104343/01.12.2025г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Установено е, че С. Й. е имал вече издадено разрешение за продължително пребиваване валидно до 09.01.2026 г. Към заявлението са приложени изискуемите документи.

За проверка относно достоверността на адреса, на който е заявил, че живее, а именно [населено място], ул. А.. Б. С., [жилищен адрес].4 (като същият адрес е посочил като пребиваване и при предходното право на пребиваване валидно до 09.01.2026 г.), е извършена проверка от служители на отдел „Миграция“ – СДВР. Констатациите от проверката са отразени в докладна записка рег. № 513р-135963 от 10.12.2025 г. (л. 23 от делото), според която на 09.12.2025 г. около 12:30 е извършена проверка във връзка с подадено заявление № 104343/ 01.12.2025г. на чуждия гражданин Й. С. (М), род. 20.02.1977 г., гражданство Т.. По преписката е посочен адрес, на който е заявил че живее, а именно [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2.4. При извършената проверка на адреса не са установили никой, но е проведен разговор с Г-жа Д. Д. от ап.2.3, която е заявила, че не познава Й. С. и такъв не живее на горепосочения адрес. Проведен е и разговор с г-жа В. Х. - секретар на домоуправителя, като същата е заявила, че не познава търсения чужд гражданин и е обяснила, че в ап. 2. 4 живеят двама български граждани. При извършена справка в „АИС ГК“, се установило, че Й. С. има многократни влизания и излизания от територията на Р. България с различен по продължителност престой, като за последно има регистрирано влизане на 10.11.2025

г.

Въз основа на докладната записка е изготвено становище рег. № 513р-526 от 05.01.2026 г. до ЗА началника на отдел Миграция СДВР, в което е посочено, че от събраните данни при извършената проверка на адрес е установено, че чуждият гражданин не се е установил на заявения адрес на пребиваване, което е показателно, че заявения адрес на пребиваване е посочен единствено с цел получаване право на продължително пребиваване в Република България. Това, че не живее на адреса е прието за показателно, че предоставените данни за предоставяне на продължително пребиваване в България са неверни, поради което е предложено да бъде издадена заповед за отказ по заявлението.

С обжалваната в настоящето производство заповед рег. № 513з-65 от 07.01.2026 г., ЗА началникът на отдел "Миграция" - СДВР, след като се е позовал на изложеното в предложението до него, на основание чл. 26, ал. 1, вр. с чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, е отказал предоставяне право на продължително пребиваване в Република България по заявление с вх. № 104343 / 01.12.2025 г. от Й. С..

От административния орган в хода на съдебното обжалване е представена административната преписка.

По искане на жалбоподателя в открито съдебно заседание от дата 07.04.2026 г. като свидетел е разпитан собственикът на апартамента, нает от жалбоподателя, а именно: М. Ж. Ч.. От показанията му се установява, че познава С. Й. и от три години живее в негов апартамент под наем. Свидетелят заявява, че чуждият гражданин е коректен наемател и винаги е плащал навреме. Адресът на жилището, в което той живее под наем е: [населено място], [улица], апартамент 2. 2. Заявява още, че не са му звъняли от „Миграция“ за проверка, но знае, че е правена такава. Заявява също така, че освен, че има апартамент в тази сграда е и домоуправител на адреса, но не са го търсили.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от ЗА началника на отдел "Миграция" - СДВР, МВР в съответствие с правомощията, предоставени му със заповед № 513з-2396/24.03.2021 г. (л. 53 от делото) на директора на СДВР, издадена на основание чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ. Съгласно представеното от Началник на 01 сектор към отдел „Човешки ресурси“ – СДВР удостоверение рег. № 513р-12448 от 03.02.2026 г. (л. 74 от делото) именно издателят на заповедта е изпълнявал длъжността по заместване в периода, в който е издаден обжалваният административен акт.

При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. На жалбоподателя е дадена възможност да се запознае с документите по преписката и да предяви писмено своите искания и въпроси. От същата в хода на административното производство са изискани допълнителни документи с оглед доказване на претендираното от него право. Изложени са фактическите и правните основания при издаване на отказа и същият е мотивиран.

Атакуваната заповед е издадена на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, според който се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ – когато е представен документ с невярно съдържание или са декларирани неверни данни.

Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ (редакция от 17.09.2024 г.), разрешение за продължително

пребиваване могат да получат чужденци, които са представители на чуждестранно търговско дружество с регистрирано, след проверка и оценка на представени документи относно икономическата активност и данъчната изрядност на чуждестранното дружество за период от две години преди регистрацията на представителството, както и на документи относно неговите планирани дейности, от Българската търговско-промишлена палата търговско представителство в Република България; разрешение за продължително пребиваване могат да получат не повече от трима представители за всяко чуждестранно търговско дружество; Българската търговско-промишлена палата своевременно уведомява дирекция "Миграция" при промяна в обстоятелствата по регистрацията на представителството.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България /ППЗЧРБ/, за получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване; 2. документ за платена държавна-такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси, с изключение на чужденците, кандидатстващи на основание чл. 24, ал. 1, т. 5, 13 и 18, чл. 24в, чл. 24и и чл. 33 г, ал. 4 от ЗЧРБ, когато плащането не е извършено по електронен път; 3. доказателства за осигурено жилище; 4. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; 5. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България; 6. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване-при първоначално подаване на заявлението.

Разпоредбата на чл. 19 от ППЗЧРБ предвижда за получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, чужденецът освен документите по чл. 14, ал. 1 от ППЗЧРБ да приложи и сертификат за актуална регистрация на търговското представителство в Българската търговско-промишлена палата, издаден не по-рано от един месец преди представянето му, в който трябва да е посочено, че са изпълнени обстоятелствата по чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ.

В конкретния случай е представен Сертификат № 4596 от 28.11.2025 г. на Б., с което се удостоверява, че търговско дружество с наименование Б. О. ЕКСПЕРТИЗ Х. С. ВЕ Л. Ш., със седалище: I., Т. е вписано в Единния търговски регистър на Българската търговско-промишлена палата (Б.) под № [ЕГН] с решение от 03.06.2021 г. и жалбоподателят С. Й. е търговски представител за Р. България.

Производството по регистрация на търговско представителство в Б. и производството по предоставяне на разрешение за продължаване на срока на пребиваване, са две различни производства и всеки орган извършва собствена проверка. ВАС в Решение № 13902 от 20.12.2024 г. по адм. д. № 6898/2024 г. и в Решение № 5888 от 04.06.2025 г. по адм. д. № 1243/2025 г. посочва, че издаденият от Б. сертификат удостоверява единствено обстоятелствата, осъществили се в производството пред палатата. Декларираното намерение за осъществяване на представителство само по себе си не представлява обективно реализиран проект, зад който стоят реални действия кандидатстващия за разрешение за продължително пребиваване да изпълнява дейности в

Република България. Чуждестранно лице може да регистрира търговско представителство в България, при условие, че има право да извършва търговска дейност, съгласно националното законодателство на държавата, в която е установено. Търговското представителство на чуждестранно лице не е юридическо лице. Търговският представител и представителството не могат да извършват стопанска дейност от свое име. Сделките, които се сключват с неговото посредничество, са от името на чуждестранното лице – принципал.

Основателни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че информацията, на която се е позовал административният орган е лишена от фактическа обоснованост.

Административният орган в хода на административното производство извършва проверка, за да установи, че към момента на получаване на разрешението има реалната възможност и годно правно основание да обитава жилището, за което представя доказателства. В случая е безспорно установено формалното изпълнение на изискването по чл. 26, ал.2 от ЗЧРБ. От събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства се установява, че жалбоподателят има осигурено жилище на територията на страната. Представени са договор за наем, Декларация от собственика на жилището което е наето, нотариален акт на недвижимия имот, доказателства за заплащане на наемна цена. Тези документи като частни не притежават обвързваща съда материална доказателствена сила и трябва да бъдат ценени с оглед на останалите доказателства по делото. Пред съда собственикът на имота и наемодател потвърждава, че имотът се използва от жалбоподателя. Тези доказателства, ценени в тяхната съвкупност, водят до извод, че С. Й. има осигурено жилище на територията на страната. Те не противоречат и на установеното при проверката, извършена от служители на отдел “Миграция”, отразено в докладна записка рег. № 513р-135963/ 10.12.2025., доколкото в нея е посочено, че при проверката на място не е установен търсеният чужд гражданин. Заявеното от съседите г-жа Д. Д. и г-жа В. Х., че не е виждала търсения чужд гражданин и такъв не живее на посочения адреса, се опровергава от показанията на разпитания свидетел и представените писмени доказателства, които не са оспорени. Преценени в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства водят до извод за необоснованост на извода на административния орган за наличие на основание по чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

По изложените съображения, административният акт като незаконосъобразен трябва да бъде отменен. Предвид естеството на административния акт, съдът не може да реши спора по същество, поради което и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписка трябва да се изпрати на компетентния административен орган за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите на настоящия акт указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган трябва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и разпоредбите му, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение. Трябва да се обсъдят поотделно и в съвкупност всички документи, които са представени от жалбоподателя. Именно този обем от мотиви ще даде възможност на жалбоподателя да получи обем от информация, съответен на разпоредбите на АПК.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 45 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. Й. (S. O.), гражданин на Република Т., [дата на раждане] , притежаващ национален паспорт серия U № 23095958, Заповед с рег. № 513з – 65/ 07.01.2026 г. на ЗА Началник отдел „Миграция“ – СДВР, с който е отказано предоставянето на право на продължително пребиваване по заявление № 104343 от 01.12.2025г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.